

..כל גבר משאיר
את רישום אישיותו
על מפת השולחן
ועל סדין המיטה...

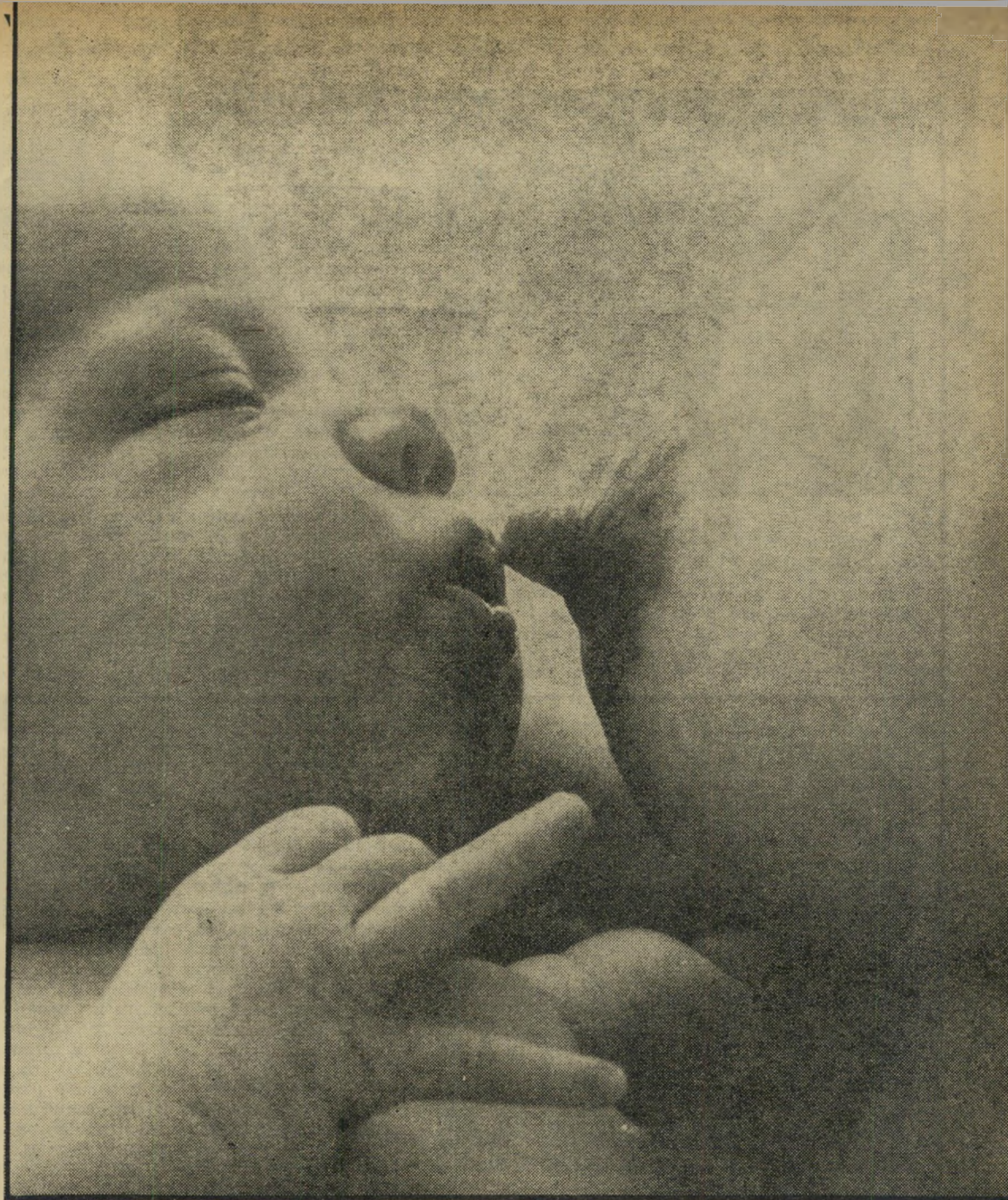
איך להכיר טיבו של
גבר לפי צורת
הטיפול שהוא
מעניק למכונתו?

פסיכולוג נודע
מצביע על הקשר
שבין מזון למין.

ממשיח. שאלי אותו מה הוא מציע לך להזמין, והאזיני יפהיפה. בשלב זה יש כמה תשובות אפשריות. כל אחת עם התירגום האמיתי שלה:
 „הזמיני לך כל מה שתרצי. תבחרי לפי טעמך.“
 (אני רוצה לבלות הערב בנעימים ולא איכפת לי כמה זה יעלה).
 „מדוע לא תזמיני את השניצל הווינאי, או אולי סרטן ואחריו אומצה?“ (את נחשבת בעיני יותר מכל מסוּוּ).
 „אה, אינני יודע, אולי בשאל את המלצרית?“ (תראי, ילדים קטנים כמוני אינם מבינים מאומה. מוטב לשאול את פי אמא).
 „אומרים לי שהתרנגולת הצלויה שלהם טובה מאוד.“

סנוודרה שכל בדין

(אומרים לי שהתרנגולת הצלויה שלהם היא המנה הכי זולה כאן).
 „אני מזמין רק ביציה וסלט.“ (הבאתי אותך למסעדה היקרה הזו רק כדי לעשות רושם. אל תשבי לזלזל לי כאן...)

בעוד הארוחה נמשכת ממנה למנה, חייבת הבחורה הנבונה לפקוח עיניים — עליו לדעת על כך אם הוא מזמין משהו מעין: „אה, הייתי רוצה רק סרדינים למנה הראשונה — אבל רק אם הם נקיים מקשקשים ועצמות — יש לי אלרגיה לעצמות ולקשקשי דגים.“
 שערי לך את החיים במחיצתו: כפופה כל חיך וטור רחת לנקות סרדינים מקשקשים ומעצמות, בעוד בחיך ליבך ניצב מעליך ומקיש ברגלו בקוצר-רוח.
 גם נושא בחירת התבשילים חשוב וראוי לתשומת ליבך. בניהוג הנוח ביותר הוא זה שאינו בררן ותספן בענייני מזון; לא מדובר באותו אומלל המוכן לחיות עד יומו האחרון על רסק תפודים וצלי-שהוצא-זה-עתה! מהקופסא. זה לא יהיה הבעל האידיאלי שלך. מוטב לך לחפש אתר הגבר שגישתו לנושא האכילה נבונה, פשוטה ובריאה. הדבר מעיד על מידה ניכרת של שיווי-משקל נפשי, ומה חשוב יותר: חזקה עליו שגישתו לנושא המין תהיה אף היא נבונה, פשוטה ובריאה.

מה הצד השווה בין גישה בריאה לאוכל וגישה בריאה למין?

מ אחר שהאכילה והמיניות הם דחפים פרימיטיביים ביסודם, מתבקשת המסקנה הפשוטה מאליה:

הפסיכולוג היהודי הצעיר מושיגנטון עשה זאת שוב. אחרי שספרו הראשון — כל מה שרצית לדעת על המין, אבל לא העזת לשאול — הפך לרב-המכר של ספרי ההדרכה המינית בכל הזמנים, הרי כיה רובן שיש עוד הרבה דברים שרוי צים לדעת על המין, שלא נכללו באותו ספר. ספרו השני, כל אשה יכולה * המיועד בעיקר לנשים ובייחוד לאלה שאיבדו את המיניות שלהן באחד מי שלבי התפתחותן, עוסק יותר בפסיכוי לוגיה של חיי המין מאשר בפזיולוגיה שלהם. גם כתחום זה, מגלה הד"ר רובן את הייחוד שלו: התנערות ממוסכמות, ניפוץ דיעות קדומות, מינחמה בצרכי עת, וסינון הומוריסטי מיוחד במינו, ההופך גם ניתוח של בעייה מציקה לשעשוע. להזין קמעים מספרו החדש של רובן העוסקים בעיקר בקשר שבין המיניות ומנהגי האכילה. בתיאכון.

* כל אשה יכולה, מאת ד"ר דוד רובן, בהוצאת „בוטות“, 328 עמוד.

ערב אחד של הסתכלות שנונה בערכו שלושה ירחים של ליטוף ידיים הדדי באפלולית בית-הקולנוע. מרגע שהתיישבתם אל השולחן מתחילה העבודה הר

איך להכיר אישיות של גבר לפי מנהגי האכילה שלו ליד השולחן?

ש תיים הן הפונקציות האנושיות המצייתות רק למחצה לפיקוח המודע: האכילה והעיסוק המיני. לא חשוב עד כמה יתאמץ, תמיד יתקשה הגבר הממוצע להסתיר את מגרעותיו (ובאותה מידה את יתרונותיו) כשהוא משיב את רעבון קיבתו או את ייצרו המיני. ניתן לומר שהגבר משאיר את רישום אישיותו על מפת השולחן ועל סדין המיטה.

כהוכחה לשליטה הדלה להפליא של בני-האדם על התנהגותם במישורים אלה די אם תציצי לרגע סביבך במסעדה הקרובה; התבונני באלה הסועדים בגפם וממהרים באכילתם. הם גחונים כמו סימני-שאלה מעל צלחור תיהם, דוחסים את המזון לתוך בית-הבלעיה ומדי כמה שניות נושאים אינסטינקטיבית את עיניהם וסוקרים את האופק סביבם... למירב הצחוק — רק מעטים מכירים בקיומה של צורת התנהגות זו, ורובם ככולם יכחישו את הדבר עם תעריי להם על כך. אפילו חוקרי התנהגות האדם מתקשים להסביר את התופעה, הגם שהיא באה, אולי, כמורשת עתיקה מימי הג'ונגלים והמערות; בזמנים ההם נאלץ האדם הקדום לפקוח עין ולעמוד על המשמר גם — ובעיקר! — בשעת אכילתו, כדי שלא יותקף על-ידי טורפים אחרים בעודו גוהר לחסל את שללו.

אם תרצי לאמוד כיאות את טיבו של המחזר החדש שלך, ארגני את הדברים כך שיומין אותך לסעוד עימו.